

از چاقوکشی در اردکان تا حمله به داور و پرتاب اشیا در ارومیه

به نظر می‌رسید با توجه به وعده‌هایی که در آستانه برگزاری سی و یکمین دوره لیگ برتر از سوی سازمان لیگ و سرپرست فدراسیون داده می‌شد، در این دوره شاهد نظم بیشتری در مسابقات باشیم. اما این نظم نیز عمری چندان طولانی نداشت. هر چند در 9 هفته ابتدایی لیگ اخباری مبنی به انحلال تیم‌ها، پرداخت نکردن مبلغ قرارداد به بازیکنان، برگزار نشدن برخی مسابقات به دلیل اعتراض و اعتصاب و ... را شاهد بودیم. اما در آن هفته‌ها کمتر اتفاقی حاشیه‌ای در لیگ رخ داد. اما هفته دهم این مسابقات بار دیگر امیدها را ناامید کرد و شرایطی فراهم آورد که برای چندمین بار در سال اخیر صدای تاسف همگان از رخداد برخی اتفاقات در لیگ والیبال بلند شود.

کاپیتان حاشیه ساز!

سالن غدیر ارومیه در هفته دهم اتفاقاتی در دل خود داشت که موجب شد تیم شهرداری ارومیه از ادامه بازی منصرف شده و زمین بازی را ترک کند. حرکات ناشایست و به دور از شان سعید معروف، که عنوان کاپیتانی تیم ملی والیبال ایران را یدک می‌کشد، با داور بازی و اعتراضات گسترده‌اش از یک طرف فضای آن مسابقه را مشوش کرد و از طرف دیگر فحش‌ها و الفاظ رکیک از سوی تماشاگرانی که شهرشان به مهد والیبال ایران شهره است از طرف دیگر، پرتاب سکه و اشیا به داخل زمین که ممکن بود به آسیب‌های جبران ناپذیر منجر شود و در نهایت جار و جنجال‌هایی که لقب پرحاشیه‌ترین بازی لیگ را به نبرد پیکان و ارومیه داد.

صحنه‌هایی که در هفته دهم و در ارومیه شاهد آن بودیم، همان صحنه‌هایی که سعید معروف در کانون آن‌ها قرار داشت، نگران‌کننده است. وقتی کاپیتان تیم ملی توانایی تسلط بر اعصاب و رفتار خود را ندارد، چه انتظاری می‌توان داشت از بازیکنان کم تجربه‌تر و تازه کار تر که امثال سعید معروف را الگوی خود می‌دانند؟

سعید معروفی که از لحاظ فنی در جمع بهترین‌های جهان است و با استانداردهای جهانی برابری می‌کند و قطعاً ستاره بی چون و چرای والیبال ایران در بعد فنی است، هنوز نمی‌تواند به عنوان یک

کاپیتان در دیدار باشگاهی تیمش عملکرد خوبی داشته باشد. آیا به راستی سعید معروف در نبردهای بین‌المللی تیم ملی یا زمانی که در ترکیب تیم زنیت کازان روسیه به میدان میرفت، این اجازه را به خود می‌داد که به سمت داور مسابقه حمله‌ور شود و یا تماشاگران را با حرکات زننده تحریک کند؟

پاسخ این سوال واضح است. قطعاً نه! اما این که چرا در لیگ داخلی ایران این اجازه به سعید معروف داده می‌شود، سوالی است که پاسخ آن واضح نیست. کمیته انضباطی فدراسیون والیبال هنوز تصمیم قطعی در خصوص دیدار دو تیم شهرداری ارومیه و پیکان که به دلیل ترک زمین توسط ارومیه‌ای‌ها نیمه‌تمام ماند، نگرفته است و همه منتظر هستند که نتیجه تشکیل کمیته انضباطی برای این دیدار را شاهد باشند.

چاقوکشی آقای مربی در اردکان!

حواشی هفته دهم لیگ برتر والیبال به بازی دو تیم شهرداری ارومیه و پیکان ختم نشده بود. اردکان و سالن آیت الله خاتمی نیز شاهد رخدادهای دور از شان ورزش بود. اتفاقاتی که هنوز از سوی هیچ یک از دو تیم درباره آن صحبتی به میان نیامده و هنوز کسی به درستی نمی‌داند در اردکان چه رخ داد.

یکی از اعضای تیم سایپا که دوست نداشت نامش فاش شود، درباره این موضوع می‌گوید: «ما هم درست نفهمیدیم چه اتفاقی رخ داد فقط ناگهان متوجه شدیم که برخی بازیکنان تیم خاتم مربی سایپا را نقش زمین کردند و زد و خورد فیزیکی بین آن‌ها ایجاد شد.» البته این توضیحات از سوی این بازیکن سایپا چندان هم دقیق نیست زیرا مدتی بعد تصویری از سوی برخی رسانه‌ها منتشر شد که نشان از این می‌داد که مربی سایپا از جورابش چاقو در آورده است و برای دفاع از خودش از سلاح سرد استفاده کرده است!

البته ارائه تنها یک تصویر درباره اثبات این ادعا کافی نیست و قطعاً کمیته انضباطی فدراسیون والیبال باید درباره این موضوع تصمیم‌گیری کرده و پیش از تصمیم‌گیری در این باره به طور دقیق موضوع را بررسی کند. چه درست و چه غلط، این اتفاق بیش از حد ممکن ناراحت‌کننده و البته نگران‌کننده است. مسئولان باشگاه سایپا درباره این ادعا سکوت کرده‌اند و اردکانی‌ها نیز هنوز اعتراضی انجام نداده‌اند. باید منتظر ماند و دید کمیته انضباطی و فدراسیون و سازمان لیگ چه زمانی و از چه منظری این موضوع را حل خواهد کرد و به ابهامات پاسخ می‌دهد.

دردی که درمان نمی‌شود!

والیبال که این روزها در زمره برترین‌های جهان است، چرا باید در لیگ داخلی خود درگیر اتفاقاتی باشد که به دور از شان ماهیت ورزش

و پهلوانی است. آیا در لیگی که در نهایت با تمام شرایط - در صورتی که اتفاق خاصی رخ ندهد- تیمی قهرمان خواهد شد که با هزینه چند ده میلیاردی ، ستاره‌های والیبال را دور خود جمع کرده است، این حجم از حساسیت و تنش و جنجال ، طبیعی است؟

والیبال ایران این روزها درگیر یک معضل و دو معضل نیست و هر روز با گذشت زمان ، ریشه یک اتفاق جدید آغاز به رشد می‌کند و اوضاع را از قبل بیشتر به هم میریزد. فدراسیونی که سرپرستش همزمان معاونت وزارت ورزش را بر عهده دارد و بدون شک با دغدغه‌های کوچک و بزرگ دست به گریبان است، این روزها نیاز به شوک دارد.

شوکی که این شرایط نامناسب را بهبود ببخشد. شاید باید منتظر ماند تا انتخابات فدراسیون والیبال هر چه زودتر برگزار شود و این فدراسیون از بی سر و سامانی خارج شده و با حضور رییس جدید، خونی تازه در رگ‌هایش جریان پیدا کند و بتواند برای همیشه و با ریشه‌کن شدن مشکلات به مسیر درست سابقش بازگردد. سوالی که باید آن را مطرح کنیم، این است که به راستی ریشه این بی اخلاقی‌ها و اعتراضات در والیبال ایران چیست.